

ב' ניסן
12 אפריל
יום ו'

רפאלי (ספרדי) יליד קושטא, בא לארץ לפני 8 שנים,
עבד בבנק (בוקליס) כי היה צריך לחסוך בהוריו, עכשיו חוטב מצב
חוריו, והוא מפסי לעשות את עצמו כאשר ירצה. יש לו שני סאמרים
שמסר לברל.

ישיבת ב"כ המועצות והסניפים מחיפה, ח"א, ירושלים
ועפולה: מ. שמירא, ברל רמזור, אבא חושי, י. קיציס, ז. פיינשטיין,
פ. לוביאניק'ר, ז. אהרונוביץ, מ. שרמוק, פינקלשטיין, רבינוביץ
ואנכי - לרון על חוצאות הבחירות ופירושן, ועל פעולת המועצות לתבא
מסרחי מספרים משויים מהבחירות. בבחירות למועצות בחשון
חרי"ו הצביעו בחמש הערים 7.355 איש (בח"א 4.062, בירושלים 1.276,
בחיפה 1.388, במבריא 172, בעפולה 457) - הפעם 92,23 איש (בח"א
4.642, בירושלים 1910, בחיפה 2.070, במבריא 317, בעפולה 284).
לסרות התמסכות פועלי העיר הצביעו 1.863 יותר. בחיפה לא הצביעו
הפעם פועלי נשר (למעלה מ-350 איש), מיגור (40), בח"א לא הצביעה
הרצליה. לפי הסברתו של נמירובסקי רבוי של סתבאר לרגל, (1) העולים
של חדשי אוגוסט ספטמבר אוקטובר 1925 - למעלה מ-2.000 - שלא הייתה
להם זכות בחירה כי היו בארץ פחות משלושה חדשים, (2) הנוער שנחבגור -
כאלף איש, (3) נשואים של חברים. בחשואה לבחירות לועידה השלישית
(חרי"ו) ירד מספר המצביעים בשש הערים מ-10.575 (ח"א 5.142,
ירושלים 1.830, חיפה 2.872, טבריא 256, עפולה 320, עכו 155)

ל-9.289 (עכו 66). א"מ קבלה לועידה 6.013 (בשש הערים) =
 56,8%, למועצות 5.591 = 60,3% תפח"צ: לועידה 2.230 = 21%,
 למועצות 1.658 = 17,9%, שחי סיעות פוע"צ: לועידה 910 = 8,6%,
 למועצות 951 = 10,2%, הגוש השמאלי: לועידה 630 = 5,9%,
 למועצות 607 = 6,5%.

לועידה היו שלוש רשימות שמאליות: פוע"צ, גוש, אופוזיציה.
 שלשון קבלו או 1.694 = 16%, עכשיו 1.658 = 16,9%. בירושלם קבלה
 עכשיו הפרקציה 267, בשעה שלועידה קבלה רק 166. זוהי ההפחפה
 העיקרית של בחירות אלו.

סינקלסטין באר את חוצאות הבחירות בירושלם:

- (1) לחברים היה בסחון מופרז: היו בטוחים ב-23-25 צירים, משום
 כך התרשלו. שאר הספלגות גלו ורירות סופתיים, (2) הרבה נשי חברים
 לא הלכו לקלפי, (3) יותר מסאה פקידים לא הצביעו, לועידה הפקידים
 הצביעו יותר מסאחים וארבעים פקיד, מהם בעד א"מ 140, הפעם הצביעו
 רק כ-120 בכלל. (4) חכוכים בין חברינו באגודה פועלי-עץ,
 (5) פועלי רכבת הצביעו בעד רשימת ושר (כ-30), בגלל סכסוך עם אחי
 לאה. (6) הרבה חברים לא מרוצים מסוכיר אגודה הבנין איש-שלום.
 זה מראה שהמצב באגודות רעוע. (7) נפתח מספר החברים מהקדוח הסורחיות.
 התגברות הפרקציה באה מפני: (1) הרבה בחורות(ה) הצביעו בעד,
 (2) נפסלה רשימת אופוזיציה של לובלינג ויוצאי השח"צ - כשליש איש,
 ואלה מסרו קולותיהם לפרקציה, (3) הפרקציה מרכזת תרית בירושלם.
 בסניפים יש 180 חבר.

שפירא באר חוצאות הבחירות בחיפה: (1) התעסקות החברים

בשביחה מחטר הפריעה לעבודתנו בבחירות, ב) בשמן ובסתנות אין
חאים מפלגתיים, 3) הפסיקו 3 ימים לפני הבחירות סתן זכות הבחירה.
לדעתי יש להבחין בהערכת חוצאות הבחירות בחינה פוליטית,
בחינה הקולות, ובחינה הרבוחים, בחינה היחס. מבחינה ראשונה אנו
יכלים להיות שבעי רצון לגמרי; קבלנו רוב מכריע, בחל-אביב
קבלנו את האתו הכי גדול שקבלנו באילו בחירות שהן (למעלה מ-66%).
מספר הקולות רבו לאחר הועידה באופן יחסי (מ-56,8% עד 60,3%),
אולם מבחינה יחס יש נקודות-צל. לא הייתה התעוררות בבחירות אלה,
בה"א בכל אופן הצביעו מאות אנשים רק מחוץ זיקה למכונה ההסתדרותית
יותר מאשר לרעיון. הפרקציה גדלה בירושלים, ולא דאגנו במדה מספיקה
לרבותי אתו הסצביעים, שזה היה מביא להקטנה יחסית של השמאל. לא
הורגש בבחירות הפחוס הכובש של א"ת, לא ניכרו הסאסצים שנעשו בחדשים
האחרונים.

בררנו דרכי הפעולה לתבא: אבא חושי (חיפה) מניח את
הסעיפים הבאים כעיקרי הפעולה של המועצה: 1) הגברת הארגון. יש
כסאחים שלש מאות פועלים בחיפה שהיו בהסתדרות ונחרתקו ממנה. יש
לארגנם מחדש. יש בעלי מקצוע שעומדים כל הזמן מחוץ להסתדרות.
יש למשוך את חוגי האינטלגנציה - בחיפה נמצאים כ-660 פקידים וסורים,
שכן מעטים מהם בהסתדרות. פועלי העדות המזרחיות בלתי-מאורגנים.
יש פועלים בודדים מפוזרים במקומות עבודה קטנים - אופים, מסק בית,
חיטים, כורכים, חופרות - שאינם בהסתדרות. 2) פעולה בקרב הנוער
העובד והלומד. 3) פעולה ארגונית ותרבותית אינטנסיבית במקומות
עבודה קבועים הכוללים כאלף איש.

במקומות אלה יש להקים חאים סטלגתיים חזקים. עכשיו יש רק תא טוב אצל פתח, המרכז כשבעים אחוז מהפועלים. במשען התנגדו חברינו ליצירת תא, מחשש שמא על-ידי-כך ירחיקו את שאר הפועלים. (4) קליטת פועלים חדשים. בזמן הקרוב חזקת חיפה לאלף וחמש מאות פועלים חדשים. (5) חווים עם הקבלנים. יש נמית אצל הקבלנים בחיפה לבוא לידי הסכם עם ההסתדרות, כי מורגש שבעוד זמן קצר יהיה מחסור בפועלים. הם מסכימים ל-8 שעות, לסיניסום של 30 גרוש, למס מקביל. הקושי הוא בקיום קבוצות קבלניות (60 - 80 איש) המתחרות ביניהן, עובדות יוחר ס-2 שעות ומנצלות פועלים פשוטים. אולם יש נמיה גם אצל חלק מקבוצות אלה לבוא לידי הסכם עם ההסתדרות, כי הן מעונינות בשמירת המחר של היחידה הקבלנית. לדעת שפירא לא יצליח הארגון, אם לא יהיה קבלן גדול של ההסתדרות או בעל ברית של ההסת"א אשר ירכז את רוב העבודות, - ביחוד במקצועות העץ והבנין. יש צורך לברר יחסי הארגונים: מקום העבודה, האגודה המקצועית והמועצה. לדעת שפירא סעסים כוחות הסטלגה בחיפה, ויש צורך להעביר לחיפה איש מרכזי, אחד הדברים העיקריים זוהי פעולה חרבותית. הוי הפועלים בחיפה ירוד, ויש סכנה שירד עוד, כי חיפה תהיה עיר נמל. ברל סובר שנחרופפה בצבור הויקה להסתדרות, אין לפועל ענין חיוני המקשרו להסתדרות. מסוכנת הליקוידציה של העבודה בקרב הערבים.

ת"א - לוביאניקר מציין שבח"א יש כאלף פועלים מחוץ להסתדרות,

בחובם פועלי שני בחי חרושה: לארנקים (של גולדברג) עם 40 פועל, לגרבים (של פרידמן אדלשטיין) 35 פועלים לא מאורגנים עובדי בחי המסחר, מחלקי נפט ועוד. יש להרים בהדרגה את שכר העבודה, קודם כל במקצוע הבנין. מאות פועלים ספרדים אינם מאורגנים, חולכת ומתחדדת שאלת הדירה, מחיקרות הדירות, ויש לדאוג לבנין בחי פועלים. מינשטיין חושב שיש צורך בהתקשרות עם כל נוחן עבודה לחור, כי חוזה קולקטיבי אין לו תקוח. חלק מפועלי הבנין יש להעביר למקצועות אחרים. יש לדאוג לביטוח פועלי הבנין בכוח העיריה, לדרוש מהעיריה שלא תחנן רשיון לבנין כל זמן שהפועלים לא יבוטחו באחריות בנוער העובד יש לדאוג לשכלול המקצוע. מהפועלים הבוגרים צריכים לדרוש יחס יותר טוב לנוער. במקצועות החיסות והאריג סורגש חוסר פועלים מקצועיים. יש להמשיך ביחסים בין האקטיב המפלגתי ובין המועצה, יש לגייס את הפועל הקבוע במפלגה. קיצים דורש שיסח לב סיוע להפועל היציב והגברת הפעולה התרבותית. זיאמה סובר שבה"א יש ארגון מיכני טוב, אך לא ארגון נפשי. רבים הלכו לבחירות לא מתוך הכרה ציונית סוציאליסטית, כי אם מתוך זיקה לאיש זה או שני. הוא מציין חשיבות "הפועל", ודורש להעמיד לרשותו כוחות חשובים.

ירושלם: מינקלשטיין סובר שהעיקר מה הגברת הארגון

חקיים, ביחוד בבנין. יש לרכז את הפועלים סביב ההסתדרות. יש צורך ברגולציה של קבלת עבודה, בהרמת השכר, פועלי הבנין יסרידו בעיקר את ההסתדרות בירושלם. את העדות הסותרות קשה לארגן והארגון לא יחן להם כלום, כי הבסיס הכלכלי של קיומם רעוע. לגבי הפועלים

המאורגנים יש קושי"בין הזמנים" שבין פעולה לפעולה. כשאין שבתה או פעולה אחרת אין הפועל מרגיש זיקה להסתדרות. יש צורך בפגישות אולם הכנוסים צריכים להיות סגורונים ומסענינים. פעולה הארגון והתרבות צריכות להיות קשורות זו בזו ולהעשות שתיהן על-ידי המועצה.

יבנה מספולת מציין שמכאן יש חברה להוציא פועלים ולהעבירם למקום אחר, להיפך או לירושלם. יש קושי בעניני העיריית שנבחרו לפועלים.

לדעתי השאלה המרכזית עכשיו - הגברה הזיקה להסתדרות. המועצות החדשות עומדות בפני תקופה של עליה ועבודה מחרבה, אולם בפני סכנות פנימיות וחיצוניות. הזיקה להסתדרות פירושה גם הזיקה לתנועה. בראשונה הייתה ההסתדרות רק עכשיו לתנועה וגם הצבור עמד כלו לשרות התנועה. בא שנוי. הצבור הוא בעל צרכים וחובע את ספוקם. ההסתדרות צריכה להיות מכשיר של הצבור לספוק צרכיו. אולם הסכנה היא שתקום נטייה לעשותה מכשיר רק לזה. אז לא יספיקו כוחותיה. גבור לא יתמלא מחוליתו. הצרכים של צבור הפועלים הקיים בארץ לא יקבלו את ספוקם רק מבפנים. לשם כך לא יספיקו כוחותינו ואפשריותנו. בלי הגברה התנועה נכשל. ההסתדרות צריכה לסלא שני חפידים: מכשיר לסלוי צרכי הצבור, מכשיר להגברה התנועה. בשני כווננים אלה עלינו לעבוד. עד היום עמלנו בעיקר ביצירה ושכלול הכלים המרכזיים של ההסתדרות. מעכשיו עלינו להעביר את מרכז הכבוד של דאגתנו ומפולנו - לחאים הראשוניים של הצבור.